loom pikki silmi otab Jummala laste ilmumist. Keige rikkusse ja illu körwas on siin ka palju öpparduss ja risti kanda, kunni surm kirratsemisest ärra korristab. — Möttelge, kui jälk se on, metsas ehk waino peal madduga kokko juhtuda, ja maddasi ja hirmsaid nöel-ussa on siin palju. Jämme, kui parras männi palk, kolm, nelli käsi sülda pikk, wöib maddu ärja mahha röhkuda ja temma luud purruks murda, mis siis pattune innimene selle mörtsuka wastu on! Seal ei aita sinno rammu ühtegi, sa olled temma lüllide sees kui nödder pilliroog, mis ta jonega ärra murristab.

Kui maddu ühhe suure ellaja kätte saab, murrab ta esmalt, kui jo öldud, temma kondid purruks, oksendab siis nilwa wälja, sellega surnud kehha libbedaks tehhes, aiab siis löuad pärrani lahti ja akkab ennast, kui kitsast sukka, ülle surnu käärima. Se wiwib kaua aega, enne kui ta lülli awalt eddasi käärides, selle tööga walmis saab. Mittu pääwa pärrast sömist on ikka weel nähha, kus kohhas ta köhtus allaneelatud warra seisab. Senni, kunni ta teik saab ärrakuppatand, on ta ni rammutu, et ta ennast eiliguta, siis wöib tedda mattraga mahha nottida.

Kui Jummal ello ja terwist annab, ehk ma siis tullewa aasta teile nende maddudest ja mönue teise Brasilia maa ellajast laiemalt juttustan, ja ka pildi peal näitan, kuida need ellajad on.

Teile heat uut aastad sowides, jättan teid sedda puhka Jummalaga.

Misga mönni innimenne enneselle igga pääwast seisa tenib.

Teie ollete küll nähha sanud, et karrud ahhela otsas tantsitakse, ja rahha eest näidetakse; linnas ehk ollete ka näinud, kuida pilli-kasti mehhed omma wälja oppetud ahwidega rahha teniwad; sedda immet teie agga ep olle weel mitte nähha egga kuulda sanud, et innimesse kawwalus weel kaugemalle ullatates, ühhe looma, kedda wanna innimesse silm ei selleta, tölla ette rakkendab, kus jälle teine kutsariks pukki peale asjutud. Nende pääwade sees, se on kolm näddalat enne Mihkli pääwa, on siin Talinnas üks wöera maa mees, kes sedda imme asja rahha eest näitab. Temma on neid pöllatud, musti, kuejalgsid ellajaid, kedda meie holega tagga aiame, ja pöigla küine all ärra hukkame, kui pöuest tätte same, ahhalasse ja ahhelatega tölda weddama pannud. Ühhele tömmand temma wigguri Jürri mamselli tribulisse üllikonna selga, ja seadnud tantsima; teine aiab kiige rattast ümmer, sedda samma suggust, kui teie wirru wärrawa suus nääte; kolmas ronnib kommetjandi wist möda köit eddasi; neljandamad weawat rulli, misga post ulitsaid sillitakse. Ma ütlen: silm ei selleta neid nähha, sest kui suurukе on kirp? Kui hea linwa terra. Suureks teggewa klaasi läbbi kossub ta nähtawaks, keige omma riistadega. Igga üks, kes sedda immet tahhab nähha sada, maksab 25 koppikad. Tänniui on innimenne kirpu toitnud, nüüd agga töidab kirp innimest.

Aasta ümber lallorahwa tööd

1867mal aastal.

Nääri- ja **Küünla-kuus** on rehhed pekста, kaubaga turrule minna, heinu kojo weddada, lojuste eest muret kanda, linno-

Eesti-maa rahwa Kalender 1868, lk. 32